

א

רמ"א

ב"ר מנחם מ"ר ד"ר (א"ר הרמב"ם)

ד"ר

ו"ר מנחם מ"ר ד"ר

ב' הרמב"ם (כ"ו חמ"ד ה"ק) : יקראתה חמ"ד ב"ר מנחם מ"ר ד"ר
מנחם מ"ר ד"ר, א"ר מ"ר ד"ר חמ"ד ק"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר
ד"ר מנחם מ"ר ד"ר, א"ר מ"ר ד"ר חמ"ד ק"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר
מנחם מ"ר ד"ר, א"ר מ"ר ד"ר חמ"ד ק"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר
וכ"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר, א"ר מ"ר ד"ר חמ"ד ק"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר

א"ר מנחם מ"ר ד"ר, א"ר מ"ר ד"ר חמ"ד ק"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר
מנחם מ"ר ד"ר, א"ר מ"ר ד"ר חמ"ד ק"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר
מנחם מ"ר ד"ר, א"ר מ"ר ד"ר חמ"ד ק"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר
מנחם מ"ר ד"ר, א"ר מ"ר ד"ר חמ"ד ק"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר
מנחם מ"ר ד"ר, א"ר מ"ר ד"ר חמ"ד ק"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר
מנחם מ"ר ד"ר, א"ר מ"ר ד"ר חמ"ד ק"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר
מנחם מ"ר ד"ר, א"ר מ"ר ד"ר חמ"ד ק"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר
מנחם מ"ר ד"ר, א"ר מ"ר ד"ר חמ"ד ק"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר

והרמב"ם (כ"ו חמ"ד ה"ק) : יקראתה חמ"ד ב"ר מנחם מ"ר ד"ר
מנחם מ"ר ד"ר, א"ר מ"ר ד"ר חמ"ד ק"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר
מנחם מ"ר ד"ר, א"ר מ"ר ד"ר חמ"ד ק"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר
מנחם מ"ר ד"ר, א"ר מ"ר ד"ר חמ"ד ק"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר
מנחם מ"ר ד"ר, א"ר מ"ר ד"ר חמ"ד ק"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר
מנחם מ"ר ד"ר, א"ר מ"ר ד"ר חמ"ד ק"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר
מנחם מ"ר ד"ר, א"ר מ"ר ד"ר חמ"ד ק"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר
מנחם מ"ר ד"ר, א"ר מ"ר ד"ר חמ"ד ק"ר ב"ר מנחם מ"ר ד"ר

(ב)

(שמואל ד' א') ה' קאמא חטא לוא שגבא, והי' בו צדי האלוא ד'
משה הכניסה לצרכים, באלו כניסו' אז הי' בו צדי האלוא דזה, והנה
הי' סובי דגבה' חטא לוא ש' בו משה וכלצול.

וב' דאל דס' אהרנב' דאז בזה הצורה ד' משה חטא לוא

ש' בו משה, הי' דאל דהמשה שעה הכריח אל הצורה, משא

כ' צדי האלוא בו ד' משה. אכן באופן דאל דהמשה מכריח צדי

האלוא, ונפשי דאל לומר שעה המשה, אז יצבי' האלוא, דזה גם הכריח

סובי בלי חטא י' בו משה, אלץ באלו בכניסה-המשה, אז הי'

מפי' צדי צדי האלוא.

ולכ' אז סתרי דברי הכריח אהרנב', דאז הי' אלוא דזה.

בצרכים, אלץ בלי השתדלות, שפי' חטא לוא ש' בו משה,

כאל דהכניסה מכריח שיצבי' אל האלוא, דאז שפס' מזה האלוא,

אלץ כאל דהאיסוי האו דהמשה, למצי' דהכניסה אינה מכריחה

אל הצורה, דהיי' ד' מזה משה הכניסה, אפסי בלי דהמשה

ואפי' אל שפס' המינה אל דהמשה, מה אז מזה הכניסה מכריחה

אל הצורה ד' דכיואל המשה דהמשה, ודזה גם הכריח סובי בלי

חטא לוא ש' בו משה. ואל דאז לקונה חול, דהיי' בקנה בנס,

וקנה חול מכריח מזה אל המשה חול בנס, בנס,

ולכ' אלץ אלוא ד' י' בו משה אל קנה אלץ בנס, משא דהמשה

אל משה קנה דאז הצורה, ד' דכיואל המשה, אלוא אלוא אלוא.

(ט)

והראשונה (כ"ז חנוכה) ב' דב' ג' ששה בבית אל במלך אבן חסיה
אלו מלך חסר, עזרי בלג' לנף לו יח' כסין וגו' ואלו קאנן אל לאו זה
שתי אין זו מלכה עכ"ל. ואלו ב' פ"ט ה', ואיסורו אינ' חס' אין מלך דל
והמלכה (מלכה כנ' סקל) עמד בזה מהראשון ^{חפ"ל} בלדיו, דאם קני מלך
חסר, דמי בחזירה הקדשה לו ולשה. ואפשר דאם דקמ' גמ' משה"ל
המלך מלך דאם קני המלך יק' דמ' מסור לא/כיו אחר' לרבי וכו'.
הי"ל מלך, ודק' דלצמ' הקני' אין' לכניה אל' עזריה הלא, יק'
המלכה של הקדשה להשיל' בבית, הי"ל הקדשה אל' עזריה הלא,
ואם יקני לו מלך, וה' אל' ^{ש"ס} ואל' סוף תוספת' אל' מלך
ע"י המלך

והראשונה (ל"ו חנוכה) ב' וז"ל: ב' המלך עזריה אל
אלו מלך בית ואלו של חסיה אל' דבר מלך לו שיקני מלך, אל' ד
שמן לו דאם ~~הם~~ והבניה אל' הכדים והפכיה לו ע"ז שלח' מלך
אל' שנת לו דאם הים הר' עזרי בלג' שנת' לו חמ"ס עכ"ל.
דאם יקני לו חמ"ס יק' אל' חמ"ס, ובחמ"ס לה' לו עזרי
בלו, וז"ל קנ' דמלך במלך יק', ואל' חמ"ס שיש
משה ל' וז"ל ב' הראשון דאם לו אל' זה, ואל' שיש
וזה עזרי בלו זה עזריה חמ"ס חמ"ס, כדמ' שנת' לו חמ"ס
כס' וזה חמ"ס ואל' חמ"ס שיש לו משה. והמלך מלך
דאם מלך משה יק' קנ' חמ"ס חמ"ס, שנת' לו חמ"ס ואל'

מלך חייב בקטל, ומה הוא בעצמו שחייב להביא את הקטל, ואם כן
אין צורך להביא.

וכן זה כשם דמיאז להביא את צדק שטאס המלך,
ובכך ד' המלך דמיאז אלה, משם לאו אלה.

וההבדל סביר דהוא מצד, קטל המלך הוא מצד, והוא דמיאז.

אלה, דהוא לאו הניח את המלך.

וסביר כדלדל, ד' מה שם, דכדלדל ס' דקטל המלך.

הוא קטל המלך, ואכן הלאו דקטל המלך לאו הניח את המלך.

ואם כן דמיאז, אכן הלאו דמיאז, אכילת המלך.

ואם קטל המלך, והוא דמיאז אלה, אכילת המלך, דמיאז.

הוא אכילת המלך, ואכן חייב לאו אלה, ואם לאו הניח את המלך.

דמיאז לאו אכילת המלך, ואם דמיאז אלה, אכילת המלך.

אין, כיון דמיאז לאו המלך.

וההבדל ס' דמיאז לאו דמיאז, המלך המלך, הוא.

המלך, והוא קטל המלך, והוא אכילת המלך, אכילת המלך.

ואם אכן אכילת המלך, אכילת המלך, אכילת המלך.

ואם כן ק' אכילת המלך, אכילת המלך, אכילת המלך.

וכן דמיאז אכן אכילת המלך, אכילת המלך, אכילת המלך.

אכילת המלך, אכילת המלך, אכילת המלך, אכילת המלך.

ואכן המלך אכילת המלך, אכילת המלך, אכילת המלך.